

איצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

רקדתי ונושעתי

תגלית השבוע: ניתן לרפאות כאב שיניים, על ידי "ריקודים"... כך עולה מסיפור שהיה עם בתו של רבינו, מרת שרה ע"ה:

פעם אחת כאבו לה השיניים מאוד, ובכאבה פנתה לאביה הקדוש. רבינו יעץ לה לשמוח, אך היא טענה "הרי כואב לי, וכיצד אוכל לשמוח?". רבינו התעקש ואמר שתעשה את עצמה כאילו היא שמחה, עד שתבוא לשמחה וריקודים, ואז ייטב לה. היא שמעה לעצתו, וכך היה; שהגיע לה שמחה גדולה, עד שבאמצע היום סגרה התריסים, ורקדה, ונתרפאה" (ככבי אור, אנשי מוהר"ן, לג).

כמה נפלא. רפואה קלה, ללא כאבים, וללא תופעות לוואי: ורקדים ומתרפאים!

לא רק מכאבי שיניים אפשר להתפטר על ידי שמחה וריקודים; גם את המחלות הקשות ביותר ניתן לרפאות על ידם. שכן, "כל החולאת הבאין על האדם כולם באין רק מקלקול השמחה" (ליקוטי מוהר"ן תנינא, כד). והרפואה הטובה ביותר היא, לשמוח ולרקוד. לא לחינם נקראים הריקודים בשם "מחולות", שכן, ה"מחולות" מסוגלות לרפאות מכל ה"מחלות"... (שם).

ואכן, בדרך זו צעדו כל אנשי; בכל עת צרה וצוקה, השתמשו עם כוחם הרפואי של הריקודים. וכפי שמסופר לדוגמה על רבי ישראל קרדונר:

"פעם, חלה במחלה אנושה, ור' נתן טראוויצער מצפת ששמע על מחלתו, נכנס לבקרו כשהוא מציע לו סגולה. ר' ישראל לא אבה לגעת בסגולה בשום אופן, למרות שלפי כל הסימנים היו רגעי ספורים. כשיצא ר' נתן את הבית, התאמץ ר' ישראל בשארית כוחותיו, קם ממיטת חליו, ויחד עם אחד מאנשי שלומנו ששהה בביתו החל לרקוד בשמחה. הוא רקד ורקד במשך שעות ארוכות עד שנתמלא זיעה, ומיד סרה מחלתו ולא יספה שוב אליו..." (מאור הנחל, תשרי תשס"ג, עמוד 66)

כמה נפלא לקרוא את דבריו של רבי שלמה נקסר וצוק"ל שכותב לחברו רבי ישראל בער אודסר ששכב חולה בטבריה: "הנה בראותי איגרתך, נשבר לבבי, ותיקף קיימתי להגיד לאנשי להזכירך, והתפללנו אצל כותל המערבי, ובלילה הזכרונך בריקודים להמתיק הדינים ממך" (המכתב נדפס בספר הנפלא בעליו של הרבי, עמוד 97).

לא רק מחלות אפשר לרפאות בריקודים. גם גזירות קשות ואיומות, אפשר להמתיק ולבטל על ידי ריקודים והמחאת כף. שכן, הריקודים יש להם כח להמתיק את הדינים, מכל סוג שהם, ולהמשיך רחמים וחסדים.

מה נשמע?

ליקוטי מוהר"ן הבהיר

מה יקר היום בהגלות נגלות אור חדש ובהיר, פרי הלילים תורתו הבהירה של רבינו הקדוש הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן כאשר אור תורתו מבוארת בבהירות נפלאה ע"י פה מפיק מרגליות הרה"ח ר' אברהם יצחק כרמל שליט"א היודע בשיעוריו הבהירים לרדת אל עומק הפשט, לדלות מן הבאר מדברי הרב והתלמיד ולגלות הסגולה לעם סגולה בטוב טעם ודעת.

וכעת לשמחתם של דורשי תורה ועומק הדעת הוציא לאור כרך ראשון של ספרו הגדול "ליקוטי מוהר"ן הבהיר" עם ביאור מקור חכמה על חמש תורות ראשונות כאשר בתחילת כל תורה פתיחה על הנאמר בה, ביאור התורה בפשט, הקשרים וסיכומים בהבנת התורה, ועיונים עמוקים ויישור ההדורים לעומקם של דברי רבינו הקדוש הנדלים בעוז מדברי מוהר"ן זיע"א ותלמידיו לדורות. בסוף הספר הוסיף חיבור נכבד בביאור ח"י כללים אותם קבע רבי אברהם ב"ר נחמן זיע"א ונטעם כמסמרות בדרכי העיון בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן.

ניתן להשיג בכל בתי ממכר ספרי רבינו הקדוש ותלמידיו.

הפצה ראשית: הנות ברסלב מאה שערים 110, או אצל המחבר: 050-4129903.

בשנת תקס"ג, בתקופה שלפני פורים, אמר רבינו תורה על הפסוק שבתחילת פרשת השבוע: "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם", וגי'לה תורה שלימה ועמוקה על סוד הריקודים והמחאת כף, כשבתחילתה אמר מפורשות: "כשיש, חס ושלום, דינים על ישראל – על ידי ריקודים והמחאת כף אל כף נעשה המתקת הדינים" (ליקוטי מוהר"ן, י).

התורה שאמר רבינו, עמוקה מאד, אך המסקנה היוצאת משם, שייכת לכל יהודי באשר הוא שם. וכפי שמספר מוהר"ן: "כשכתבתי לפניו התורה ואלה המשפטים, המתחלת 'כשיש דינים חס ושלום על ישראל, על ידי ריקודין והמחאת כף נעשה המתקת הדינים', אמר לי: כך אמרתי, שעכשיו נשמע גזירות חס ושלום על ישראל, והנה הולכים ומשמשים לבוא ימי הפורים האלה (כי התורה הזאת נאמרה סמוך לפורים) ויהיו ישראל מרקדים וימחאו כף, ועל ידי זה ימתיקו הדינים.

וחרז וכפל דבריו ואמר בפה מלא: כך אמרתי!

"וכוננו היתה, להעיר לבבנו שנדע ונבין שכל דברי תורתו הקדושה, אף על פי שיש בה עמקות גדול ונורא מאד מאד ורוזן עילאין וסודי סודות עמוקים ורחבים מני ים בכל דיבור ודיבור, אף על פי כן עיקר כוננו שנשמע ונקבל דבריו הקדושים בפשיטות, לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתו בפשיטות ובתמימות. כמו למשל, התורה הקדושה הזאת, שנאמר שם שעל ידי המחאת כף וריקודין נמתקין הדינים, היתה כוננו כפשוטו, שיחזקו עצמן בשמחה גדולה עד שיוכו להתעורר לריקודין והמחאת כף, ועל ידי זה ימתיקו הדינים.

כי כל דברי התורה לא בשמים הוא, לאמר, שאין מי שיוכל לזכות לזה להמתיק הדינים על ידי המחאת כף וריקודין, כי אם גדולים בני עליה. רק כל אחד מישראל יש לו כח הזה, כשיקיים הדברים כפשוטן באמת ובתמימות" (שיחות הר"ן, קלא).

גם אם אין לנו שמץ של השגה בסודם של הריקודים, עלינו לעשות את שלנו מתוך אמונה, ורבינו ישלים את החסר. וכפי שכותב החסיד הנלהב רבי נתן ב"ר יהודה מטבריה במכתבו:

"השם יתברך יתן לכם שמחה בלבכם עד שיהיה לבו נשא את רגליו, לרקוד הרבה, ולהמתיק כל הדינים שבעולם. כי כך אמר רבינו ז"ל: 'אם אתה תהיו שמחים יהיה טובה גדולה להעולם'. ואנו צריכין להאמין בכל דיבור של רבינו ז"ל שאינו פשוט אלא יש בו רוזן ורוזן דרוזן, ואעפ"כ אנו צריכים לקיימם בפשיטות ובתמימות, המחאת כף וריקודין בידיים ורגליים. ורבינו ז"ל יעשה מזה מה שהוא יודע" (תיבות צדיק, מכתב יד).

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	כה	פ:	קנא	תקונת הקיד	יב
א	כו	פא:	קנב	תקטו תקטז	יג
ב	כז	פא:	קנג	תקז תקיח	יד
ג	כח	פב:	קנד	תקיט תקכ	טו
ד	כט	פב:	קנה	תקכא תקכב	טז
ה	ל	פג:	קנו	תקכג תקכד	יז
ו	א	פג:	קנו	תקכה תקכו	יח

יול ע"י "אוצרות ברסלב" ת.ד. 50617 בית שמש 02-9926066

טל במשרד: 02-9993338

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
באר"ב 718-8552121
באנגליה 203-6085819
מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

הידה שטותית, או סוד עצום!?

"סוד כוונת המילה"

(ליקוטי מוהר"ן ח"א, סג)

בוהר הקדוש, שעל פרשת השבוע - פרשת משפטים, מסופר על רבי חייא ורבי יוסי, שנפגשו זה עם זה במגדל צור. רבי יוסי שמח מאד בראותו את רבי חייא, ואמר לו: כמה אני שמח בראותי פניך, פני השכינה. שכן, כל הדרך שהלכתי עד הנה, צייער אותי איזה סוחר זקן, בשאלותיו וחידותיו, דברי שטות והבל, ולא יכולתי לעסוק בתורה.

ואלו היו חידותיו, השטותיות כביכול, של אותו זקן: "מי הוא הנחש הפורח באויר והולך בפירוד, ובין כך ובין כך יש מנוחה לנמלה אחת ששוכבת בין שניו, התחיל בחיבור וסיים בפירוד? מי הוא הנשר שמקנן באילן שלא היה? ועוד ועוד. הוזהר ממשיך לספר, שבסופו של דבר התגלה שאותו "סבא" הוא צדיק נורא ונשגב, ולאחר מכן גילה אותו סבא, לרבי יוסי ורבי חייא, את כל סודות ורזי הגלגול, כפי שהוא מרומו בפסוקי התורה שבפרשת משפטים. כשסודות אלו מכונים עד היום בשם "סבא דמשפטים".

על חידותיו של אותו סבא, הנוכרות לעיל, נאמרו כמה תורות בליקוטי מוהר"ן. כשבתורה זו - תורה ס"ג "סוד כוונת המילה" - פירש רבינו את החידה הראשונה של הסבא; חידת הנחש הפורח והנמלה שבפיו.

ועתה, שימו לב אל הפלא הגדול:

כשם שה"סבא דמשפטים" הלביש תחילה את סודותיו בלבוש של חידות שטותיות כביכול, כך גם רבינו, בבואו

לגלות את "סוד כוונת המילה" המרומו בחידת הסבא, הלביש זאת בלבוש של בדיחה סתמית.

היה זה בליל שבת, אחרי ה"שלום זכר" של רבי שלמה אפרים ז"ל בנו של רבינו הקדוש, הביט רבינו על נעלו של מוהרנ"ת, ובראותו שסולייית הנעל עקומה נענה ואמר: "הנעל שלך נראה כמו סטירה בפנים..."

"והנה, אנחנו" - כותב מוהרנ"ת - "בוודאי היינו מאמינים שכל דבריו אינם פשוטים, ובודאי יש בהם רזין גדולים". ואכן, לאחר מכן נענה רבינו ואמר: "יאמר לי איזה מקובל איך בבדיחה זו שאמרת, כלולים כל הכוונות של ברית מילה, ואף מה שגבוה מהנאמר בכוונות הארזי"ל". ותוך כדי כך, התחיל לגלות את התורה הזאת.

ומסיים מוהרנ"ת וכותב: "ועדיין אין אתנו יודע עד מה. וגם התורה הנ"ל לא אמר בביאור קשר העניינים, רק הכל בדרך רמז והתנוצצות. ובכל זה ראינו בעינינו גבורות הבורא יתברך, איך בדברי שיחה של הצדיקים האמיתיים מלוכשים סודות כאלה. והשם יתברך יראנו נפלאות, שנוכח להבין כל זה בשלימות" (חיי מוהר"ן, כז).

הסיבה לכך, שהצדיקים מלבישים את הסודות הנוראים ביותר בלבוש של בדיחות וחידות וכיו"ב, היא: לגנוב את דעת היצר הרע, ולהבריח את האורות והסודות הנשגבות ביותר, לתוך ליבם ונשמתם של הרחוקים ביותר.

"כי הצדיק מתנהג עם הבעל דבר בגניבה ורמאות, כי כמו

שהבעל דבר גנב לב האדם על ידי שהלביש את עצמו במצות עד שהביאו לידי עבירות רחמנא ליעלן, וגם המצות בעצמן של הבעל דבר הם עבירות, כמו כן עושה הצדיק, כי הוא מתלכש את עצמו בסיפורי מעשיות שהם סיפורי דעלמא, שנדמה לסיפורים של חול ושיחת חולין, ובהם דייקא מעלים ומלביש השבעים פנים של תורה.

וכמו שמובא בוהר הקדוש בסבא משפטים, כשנודמן הסבא עם בני החבריא נדמה להם שמדבר דברי שטות, שאמר 'עולימתא שפירתא דלית לה עינין נפקת בצפרא' וכו', עד שאמרו זה לזה שאסור להתחבר עמו, כי קיבלו מרבי שמעון בר יוחאי שאסור להתחבר עם מי שאינו עוסק בדברי תורה רק בדברי שטות ומלין דעלמא. ובאמת הסבא קדישא העלים והסתיר בסיפור זה שנדמה לשטות, תורה גבוהה ונעלמת מאד, עד שגילה להם אחרי זה על ידי זה כל סודות לגוליי נשמות, כמו שאיתא שם.

נמצא שהצדיק מעלים עצמו בסיפורי מעשיות שנדמים כאילו הם רחוקים מהתורה, ובהם דייקא מעלים את התורה, ועל ידי זה דייקא מוציא את הנופלים מאד מבין שני הס"מ, אפילו אלו שנפלו מכל השבעים פנים של תורה שאי אפשר להוציאם בשום פנים, הוא מוציא אותם על ידי סיפורי מעשיות הנ"ל, עד שזוכין אחר כך שיתהפכו עונותיהם לזכויות ונעשה מהם תורה" (ליקוטי הלכות, גניבה ג, א).

אשרינו שיש לנו רבי כזה, שמלביש עבורנו את האורות והסודות הגבוהים ביותר, בלבושים נפלאים המתאימים לכל יהודי באשר הוא שם.

הרה"ק רבי אברהם חיים מזלוטשוב

חותנו בעל ההפלאה:

בספרו 'אורח לחיים' פרשת נח, כותב, כי שאל פעם את רבו רבי שמעלקא מניקלשבורג איך אפשר לקיים מצוות 'זאהבת להרעך כמון' בשעה שחברו פוגע בו ומיצר לו. השיב לו רבו כי כל ישראל הם בשורשם נפש אחת "ולפעמים מכה אדם את עצמו מכה גדולה בשוגג בלי דעת, וכי יכה האדם את עצמו?! כן ממש הדבר הזה שהוא נפש אחד עם חברו וחברו עושה לו רעה מפני חסרון דעת שבו, וכשישולם לו רעה, הרי יכאיב לעצמו". הוסיף לשאול את רבו: "אם רואין אדם רשע לפני המקום, איך אפשר לאהוב אותו?" השיב לו: "הלא נשמות כל אדם הם חלק אלוקי ממעל, ועל כן יהיה לו רחמנות כביכול על ה' יתברך, שהניצוץ הק' שלו נלכד בקליפות ר"ל"

בכי בשבט תקס"ח, היה אצלו רבי זלמן הקטן, שנשלח על ידי רבינו להביא הסכמות מצדיקי הדור להדפסת ספרו הקדוש והנורא 'ליקוטי מוהר"ן'. רבי אברהם חיים כתב הסכמה נלהבת לספרו של רבינו וזו לשונה:

"הנה קיבלתי מכתב אדם גדול בענקים ואדמהו ואכנהו ולא ידעתי, הלא הוא הרב הגדול בוצינא קדישא מופת הדור נ"י פ"ה קדושת שמו החסיד המפורסם בנן של קדושים מחו' מוהר"ר נחמן נ"י וכיקש שאסכים על

הדפסת ספרו הקדוש וראיתי בו ובמעט הדבש שהטעמתי האירו עיני וראיתי שאין צריך להסכמותי ובפרט שכבר הסכימו גדולי הדור גאוני זמנינו, אך אין מסרבין לגדול ובאתי כיהודא ועוד לקרא והנני גזור בגזירת התורה לבל יסוג שום אדם מגבול שגבלו הראשונים עשרה שנים מיום דלמטה ולהשומע יונעם. הכ"ד המדבר לכבוד התורה יום ה' ד' שבט תקס"ח לפרט קטן, פה קהילת-קודש זלאטשוב.

הק אברהם חיים בהרב מוהר"ר גדליה זלה"ה"

נסתלק לעולמו בכ"ו בשבט תקע"ו

מבולבל בדרכי עבודת ה'?

העיקר שאינך עושה רע!

(עפ"י שיחת הר"ן רסט)

רב בשכונת שיערי חסד

תועות ללא שישפיע עליהם קצת אורה ותורה, וכך מצאו עצמם בני הקבוצה יושבים בחדרו ומקשיבים לשיעור חוצב להבות אש, אודות מעלת קדושת כל יהודי באשר הוא, וכפי שהיה רגיל תדיר, הדגיש בדבריו רבות את חשיבות הענין של קדושה וטהרה ושמירה מכל דבר רע הפוגמים את נפש האדם וגורמים לכל הדברים הרעים הבאים עליו.

בתוך הדברים אף גילה להם: "רבי נחמן מברסלב אומר, כי כל ענין הפרנסה תלויה בתיקון הברית, כל הקשיים הכספיים הבאים על האדם – זה תוצאה מכך שלא תיקון את התיקון הכללי שהוא תיקון הברית" (לקוטי מוהר"ן כ"ט). וכן ציטט בפניהם דיבורים מהוזהר הקדוש על הנושא, והכל מתוך נעימות ושמחה כפי שנהג תמיד בעת שמסר שיעורים בפני קהלים שונים.

השומעים היו מרותקים למוצא פיו, חלק מהם אף שמעו לראשונה דברי תורה בצורה מחוקקת ומיוחדת כל כך, וכאשר סיים את דרשתו הם עדיין נשארו במקומותיהם, כשהם מתקשים להתאושש מהגילויים שהשמיע באזניהם.

לאחר כמה דקות קמו חברי הקבוצה והסתדרו ביניהם, הוחלפו ביניהם דיבורים שונים, שרבי וועלוול לא הבין את מהותם, אבל צורת הדיבור וקריאות ההפתעה גרמו לו להבין כי יש לכך משמעות מיוחדת.

בצאתם מביתו הודו לו במילים חמות ומרגשות, ואף ביקשו לברר אצלו היכן הדרך המובילה לכביש הראשי...

"הרי רציתם ללכת אל הרב אויערבאך!" – שאל רבי וועלוול, "האם שכחתם מדוע באתם עד לכאן?!"

"אנו כבר לא צריכים לשאול כלום!" ענה לו אחד מראשי הקבוצה, "המילים של כבוד הרב פעלו על המקום, האנשים הבינו סוף סוף מה הם צריכים לתקן בחיים, כתוצאה מכך הויכוח נהיה מיותר לגמרי והענינים הכספיים סודרו בינינו על הצד היותר טוב!" – - -

כך הוכרע הויכוח הקשה באורח בלתי צפוי לחלוטין...

בתחילה הוא היסס אם להציע להם דבר כזה, אבל בסוף החליט שהוא ינסה ויהי מה, וכך הציע להם: "בשכונת שיערי חסד בירושלים מתגורר רב גדול, מקובל וצדיק, שעשוי להכריע את הויכוח ביניכם לשיעור רצון כל הצדדים!"

בשעת מעשה הוא לא היה מרוכז כל כך, ולכן אפילו לא גילה להם את שמו של הצדיק רבי וועלוול חשין – עליו התכוון. אולם להפתעתו לאחר שהם שקלו ביניהם את הנושא, החליטו שני הצדדים כאחד כי הם מוכנים לקבל את הכרעתו של הרב שהוא משערי חסד, בתקווה שאכן כולם יהיו מרוצים ממנו.

וכך ביום מן הימים ראו תושביה החרדיים של שיערי חסד מחזה בלתי רגיל, קבוצה גדולה של חילונים תל-אביבים מסתובבים בסמטאות הצרות ומחפשים "צדיק גדול, מקובל גדול"..." העוברים והשבים ששמעו את דבריהם וגם ידעו כי רבי וועלוול חשין 'מתעסק' עם יהודים רחוקים לקרבם לאביהם שבשמים – הפנו אותם היישר לביתו.

רבי וועלוול קיבלם במאור פנים כדרכו בקודש, אולם כאשר שמע כי הם מבקשים ממנו הכרעה הלכתית בענין כספי מסובך למדי – הבהיר להם כי הם טעו בכתובת, וכי לדעתו התכוון מי ששלחם לשיערי חסד ככל הנראה לשכנו וידידו הגאון הגדול רבי שלמה זלמן אויערבאך – שהוא זה שמשמש כרב ופוסק בישראל.

אבל לא איש כרבי וועלוול ישרר מתחת ידיו נשמות

בני המשפחה התל-אביבית לא האמינו אף פעם כי עתידים הם ביום מן הימים לצעוד בשכונה החרדית ולחפש איזה רב עלום-שם. אבל הויכוח הכספי ביניהם שהלך והחריף – הצליח בכל זאת לגרום להם להגיע גם למקום בלתי צפוי זה.

הכל החל כאשר אצל אחת החמולות' הידועות בעולם העסקים התגלע ריב לא פשוט אודות סכום כסף אסטרונומי שהיה מי שחשד כי חלק מהחברים בקבוצה 'העלמו' מעמיתיהם. החשד הלך והתעצם ויחד איתו הלך הויכוח ועלה לפסים מסוכנים ביותר – במיוחד אצל אנשים מסוג זה, שיש להם כבר נסיון 'עשירי' כיצד לטפל בחשודים כאלו.

היה זה בתחילת דרכה של תנועת התשובה, ואחד מבני המשפחה הקרובים זכה לא מכבר לחזור לעמו ולאוקיו ולקיים תורה ומוצות בשלימות, זאת לאחר שהשתתף כמה פעמים בשיעוריו של החסיד רבי בנימין זאב (וועלוול) חשין זצ"ל, שנועד בפעולותיו הכבירות בקירוב בני ישראל לאביהם שבשמים לאור תורתו ועצותיו של רבינו הקדוש מברסלב זיע"א.

בלב מלא דאגה ומתח עקב מקרוב אחר האירועים המסעירים את הקבוצה העסקית הקרובה אליו, אם בתחילה זה היה נראה כויכוח שולי שיחלוף במהרה, באו ההתפתחויות הדרמטיות במשך הזמן והביאו אותו למסקנה כי אם לא ישלימו 'החברה' ביניהם – אין ספק כי הם נקי עלול להשפך כאן.

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

מהו מקור האיסור שלא לאכול בצל?

תשובת הר"ר חיים צ'ציק:

מקור האיסור הוא בשם הבעל שם טוב כמובא בשיחות הר"ן (סימן רסה): "הזהיר מאד לא לאכול בצלים חיים כלל אפילו עם שמן או שומן ואפילו על ידי תערובות מגון על ידי ביצים וכיוצא, ואפילו בשבת, והלעיג על האומרים שבשבת מצוה לאכול דבר המזיק שהם בצלים חיים ואמר שהם מזיקים מאד לכמה דברים, והיטב או כמה עניני חולאת ומכאובים וחלישות שגורמים. והכלל שהחמיר מאד והזהיר מאד לבלי לאוכלם חיים כלל אפילו על ידי תערובות ואפילו בשבת. רק מבושלים מותר לאכול. ובתחילה שאלנו אותו על זה מהמת ששמענו בשם הבעל שם טוב זי"ע שהזהיר מאד לבלי לאכול בצלים חיים, ואמר שבדאי כן הוא והתחיל לחשב לכמה דברים הם מזיקים."

שיחה זה התגלה לנו על ידי מעשה שהיה שפעם ישבו מוהרנ"ת ורבי נפתלי בסעודה, ואכל מוהרנ"ת בצל, אמר לו רבי נפתלי: הרי אומרים מהבעל-שם-טוב שלא לאכול בצל בימי השבוע חוץ משבת משום שהוא דבר המזיק, נענה לו מוהרנ"ת ואמר: אני איני יודע, מרבנו לא שמעתי ענין זה. נכנסו שניהם ושאלו את רבנו על ענין זה. ענה להם רבנו: "וכי בשבת מותר לאכול דבר המזיק" ואז דיבר עימהם שיחה הנ"ל (שיש"ק ח"ב, קא)

למעשה דבר זה כבר מבואר בחז"ל (עירובין, כט) אכל בצל והשכים ומת אין אומרין ממה מת. ואמרו (שם) לא יאכל אדם בצל מפני נחש שבו, ומעשה ברבי חנינא שאכל חצי בצל וחצי נחש שבו וחלה ונטה למות ובקשו חבריו רחמים עליו וחיה מפני שהשעה צריכה לו. ופירש רש"י - נחש שבו, ארס שרף הבעל. רואים מכאן שבעל חי יש בו ארס שממית את האדם.

אנ"ש נהגו בשבת בבוקר בעת אכילתם ביצים עם בצל כמנהג ישראל, למגן את הבעל שעל ידי זה מוציאים את הארס מהבעל, שהרי רבינו התיר לאכול בצל מבושל.

בצלים ירוקים יש מאנשי שלומנו שנהגו היתר בזה, וכן הקילו גם כן בבצל כבוש דהרי מבואר בשו"ע ובפוסקים דכבוש כמבושל. אך הרה"ח ר' שמואל שפירא זצ"ל החמיר על עצמו שלא לאכול בצל ירוק, וכן לא לאכול בצל כבוש.

לחידודא

חידה מס' 205

כמה פעמים נזכר "יציאת מצרים" בתורה?

הפתרון לחידה מספר 204

מהו המאכל האסור באכילה, וההיתר לאכלו הוא ע"י שמברכים עליה בכוונה וביראת שמים?

פרי קודם זמן בישולה

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב, פג)

זכה בהגרלה לחידה מס' 203

שלמה זלמן רייך, רח' מחזיקי הדת, בית שמש

בסך 150 ש"ח זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

קשיים סימן לעליה

כל דרגה רוחנית כרוכה בניסיונות וקשיים כמו שאמרו חז"ל "שלוש מתנות טובות נתן הקב"ה לישראל, תורה, ארץ ישראל ועולם הבא, ולא נתן אלא על ידי יסורים" (ברכות ה) שכן כל השגה מרוכזת את האדם ומאפשרת לו לתקן את הקלקולים והפגמים שלו, זו הסיבה שדווקא אז הם מתעוררים ומתגברים, כי אם יתחוק האדם לא לסגת לאחור, תהיה זו הזדמנות פז לתקן אותם.

כך נבין את מה שמושה רבינו לא הכניס את עם ישראל לארץ, רק היושע תלמידו, כי אם משה היה מכניס אותנו, היינו אמורים לזכות לדרגה כל כך גבוהה, שהיה בכוחה לתקן את כל הפגמים מימות עולם, ולכן גם הקשיים והניסיונות שהיינו צריכים לעבור היו כל כך עצומים עד שלא היה אפשר לסובלם, רק היושע הכניס אותנו, כך שגם הקשיים היו כאלו שיוכלו לסובלם.

זה גם שמבטיחה התורה בנוגע לכיבוש הארץ, "מעט מעט אגרשנו מפניך" (שמות כג) כי כל השגה בארץ ישראל כרוכה כאמור בניסיונות והפרעות, כך שרק כשכובשים ומשיגים מעט מעט, גם הניסיונות הם בהתאם ואפשר לעמוד בהם, ניצחון של זבנג וגמרנו עלול לגרום לכישלון מוחלט ח"ו.

קשיים גשמיים, בלבולים בעבודת ה', ספיקות, התלבטויות, פיתויים ואף הרגשת ריחוק, אינם בהכרח סימן לירידה רוחנית, אדרבא, ייתכן שהם מלמדים על השגה חדשה ומדרגה נוספת בעבודת ה'.

כמו כן לפי אותה תובנה, נבין שאסור לדחוק את השעה, אפילו שאנחנו משתוקקים כבר לעבוד את ה' בשיא השלמות, אבל מוכרחים להמתין, לעלות שלב ועוד שלב, ובכל פעם להתחזק ולעמוד בניסיונות עד שנגיע בלי ספק לשיא.

(עפ"י ליקוטי להבות, ברכת הפרות, ג, ז)

לעשות את "מאמר מרדכי"

הרב עופר ארו

"קליפת העמלק" הוא שורש כל המידות הרעות. אבל המלחמה העיקרית איתו היא במחשבות, בחכמות, שזוה עיקר השורש שלו. כדי להבין איך מתמודדים איתו, הבה נתבונן בסדר התמודדויות שהיו לעם ישראל מול עמלק, אשר יש בהן מנחה משותף.

שלוש פעמים עם ישראל התמודד עם עמלק: בראשונה בימי משה ששלח את היושע להלחם בהם; הפעם השנייה זה היה בפורים על ידי המן, והאחרונה היא בעיקבתא דמשיחא, בימינו אלה, כאשר כל המפגשים הראשונים עם עמלק מהווים רק הכנה למפגש הקשה והאחרון הזה.

משה אמר ליהושע: "צא הילחם בעמלק"; מהיכן הוא צריך לצאת? – עם ישראל היה מוקף בענני כבוד, שם שרתה השכינה, ושם לא היתה שום שליטה לעמלק. לכן אמר משה ליהושע לצאת משם כדי להכניע את עמלק שבחוז. מניין שאב יהושע את הכוח להלחם בעמלק? התשובה בדברי משה שאמר לו: "אנכי צב על ראש הגבעה ומטה האלוקים ביד". ממישה מקבלים את הכוח.

כך בפורים, כאשר אסתר נכנסה לבית אחשוורוש ועל ידי זה הכניעה את המן-עמלק, שכל כוחה לעמוד בנסיונות הנוראים היה בכוח זה שקיימה את מאמר מרדכי – לקיים את עצות הצדיק.

"מרדכי מתהלך כל יום בחצר בית הנשים לדעת שלום אסתר ומה יעשה בה". למה היה עליו להגיע בכל יום לחצר בית הנשים? – הוא הגיע כדי להכניס בה את הדעת איך להחזיק מעמד.

כך גם היום, העצה היא לקיים את "מאמר מרדכי", שכן על ידי העצות שהצדיק מגלה יוצאים מכל הנפילות.

גילוי מיוחד יש בהושטת השרביט. כאשר אסתר נכנסה למלך בלי שנקראה, הרי זה בא לגלות לנו כמה השגחה נמצאת בכל מקום. אפילו בתוך ארמון הטומאה. גם שם מתגלה ה' יתברך. אומר רבי נתן, על אף שיהודי נפל לאן שנפל, הקליפות אינן יכולות לגעת בו, אין להן שום אחיזה בו, וצריך תמיד לזכור שהשרביט תמיד מושט, כדי להציל אותו.

טומאת עמלק נמשכת מאז שהאדם הראשון חטא, כמו שנרמז בפסוק "המן העץ". מהות החטא היתה ההתנגדות של הנחש בכל הכוח שלו, והגאולה תבוא רק כשהכל ידעו שאין כלום בשקר של עמלק, והנחש יתברך כהבל תעתועים.

כל אדם צריך לעבור את ההתמודדות עם עמלק, כל נשמה לפי השורש שלה בחטא הקדמון, כך היא צריכה לעבור. וכל התיקון הוא להכניע את הנחש ולגלות שכולו שקר גמור, וזאת על ידי האור של הצדיק שנותן לאדם להתבונן כמה אפסיות העולם הזה, כמה תענוג אמיתי יש בתפילה ובדביקות בה' יתברך.

התענוג הגדול ביותר זה לדבר עם ה'. זה נותן אור וחיות לנשמה. אדם שטעם את טעמה של התבודדות, לא רוצה כלום, רק את קרבת ה'.

(מעובד מתוך שיחתו של הרב עופר ארו שליט"א ניתן להאזין לשיעור המלא במערכת השמע של 'אוצרות ברסלב' 02-9950000 או 058-32-95000 מהנייד. עברית, 1, ענינא דיומא, פורים, 4, 1)

מחיר שירות ואמינות שלנו זה הדרך **יש דרך לטוס בכבוד!** ארה"ב? אירופה? דרך צדיקים מעניקה לאלפי לקוחותיה שירות אישי לכל נוסע, לכל מקום בעולם. **וולקום!**

חיה עם נאמה **02-5410100** דרך צדיקים www.zadikintours.com

נסיעות לאומן ולכל היעדים בעולם שירות > מקצועיות > אמינות

נתיבים טורס טיסות לחו"ל > קברי צדיקים > אירועים מתיירים

02-633-8444 באיזור המרכז: 050-411-4857

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן **מוקד הישועות 1-800-81-81-81** להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן לישועה והצלחה. לרווח ופרנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

אלפי איש ביום! **עשרות אלפים בשבוע!** **מאות אלפים בחודש!**

נושמים ברסלב.

058-32-95000

כל השיעורים מכל רבני ברסלב בחיוב אחד למערכת של 'אוצרות ברסלב'